עיתוני ישראל העניקו סיקור בלתי־רגיל למושב המועצה הלאומית הפלסטינית

אש"ף מה זה

מ עולם לא הקדישו כלי־ה־תיקשורת הישראליים מקום כה נרחב לסיקור של מוסד פלס־טיני, כפי שסיקרו את מושב המועצה הלאומית הפלסטינית, ש־נמשך 10 ימים באלג'יר.

דובר על הכל: מה הוחלט ומה לא, מה־התרחש, מי אמר מה, מי התפטר ומדוע. מי מייצג מה, מי הצביע בעד מה. שום אירוע פר־למנטרי בחו"ל בשנים האחרונות לא זכה בסיקור כה נרחב בכלי־התיקשורת הישראליים, ובמאמרי־פרשנים כה רבים, כשכל עיתון מפרש את הדברים לפי טעמו.

איש לא שם לב לעצם התופעה הזאת. אך היא מוזרה מאוד.

כי בשנים עברו, לא היה כימעט שום סיקור לאירועי המועצה ה־לאומית הפלסטינית. במהלך 15 מושביה הקודמים, דווח בקיצור על ההחלטות בלבד, ואולי נכתבו גם כמה שורות על הפתיחה, אם בכלל. לכל היותר דובר על "אסי־פה של מחבלים", או על "כינוס של אירגוני הטרור".

הפעם היה הטיפול שונה לגמרי.

כל פרט ופרט של המושב הזה נותח בהרחבה. העיתונים התחרו ביניהם ברוחב הסיקור. העיתון הלאומני ביותר בארץ, ידיעות אחרונות, שבראשו עומד אדם ה־

יש דמיון רב בין המוסדות הלאומיים הפלסטיניים ובין הסוכנות היהודית שלפני קום המדינה

לועג למתינות של מנחם בגין ולהסכנות של גוש־אמונים, התפ־אר בכך שעיתונאי ישראלי נוכח בדיוני המועצה ומסקר את המושב בשמו.

הדבר מוכיח כי בחודשים האחרונים חל שינוי מהותי ביחס הציבור הישראלי ל־אש"ף בכלל, ולמועצה הל־אומית הפלסטינית בפרט.

להתמודד עם בעיה

מ ה גרם לכך?

אין ספק כי הפגישות של חברי המועצה הישראלית למען שלום ישראלי־פלסטיני עם ראשי אש"ף תרמו תרומה לכך. הפגי־שה של יאסר ערפאת עם אורי אבנרי בביירות, ולאחר מכן עם שלושת חברי־המועצה — מתי פלד, יעקוב ארנון ואבנרי — ב־ארץ שלא זהתה, הביאו להתחלה של שינוי־תדמית. השטן הפך ל־אדם בשר־ודם, מנהיג של אוייב.

אך מעבר למאורעות אלה, הבי־אה מילחמת־הלבנון כולה להתפ־כחות בדעת־הקהל בישראל. היתה זאת הצלחתו העיקרית של אריאל שרון, שעליה לא חלם כאשר יצא למילחמה: הוא הביא את הבעייה הפלסטינית אל המוני ישראל — וביניהם המוני החיילים בצה"ל. הוא הכריח את אזרחי ישראל וחייליה להתמודד עם בעייה זו, לראות אותה ולהתייחס אליה.

המוסדות הלאומיים

ד ישראלי המצוי התחיל להבין כי אינו עוסק בלהקה של שדים ורוחות, אלא עם אירגון המייצג עם שלם, שעימו הוא נמצא ב־מילחמה. לא עוד "אירגון מרצ־חים" או "כנופיות טרור", אלא המוסדות הלאומיים של עם, אשר הכרעותיהם חשובות גם לעתיד המדינה ולעתידו האישי.

מכאן ההתעניינות, שהפ־כה לסקרנות. וכאשר יש דרישה כזאת בציבור, נאל־צים כלי־התיקשורת הישר־אליים לספק אותה.

מהי המועצה הלאומית הפלס־טינית? מה מקומה במערכת המו־סדית של אש"ף? איך נראית מערכת זו כולה?

הטבלה המפורטת מראה את ה־מיבנה הזה. היא דומה מאוד ל־מיבנה של אירגונים דומים, כגון הסוכנות היהודית וההסתדרות ה־ציונית בתקופה שלפני קום מדי־

המועצה הלאומית הפלסטינית: על איזו מערכת היא